

TUŽILAŠTVO ZA RATNE ZLOČINE

KTRZ. br. 3/05

07.10.2005. godine

Beograd

OKRUŽNOM SUDU U BEOGRADU

Veću za ratne zločine

BEOGRAD

Na osnovu čl. 46. tač. 3., čl. 265. st. 1. i čl. 266. Zakonika o krivičnom postupku, podižem

O P T U Ź N I C U

Protiv:

- 1. MEDIĆ SLOBODANA**, zv. «Boca» iz Novog Sada ul. Petefi Šandora br. 136, rođenog 18.09.1966. godine u Vinkovicima, od oca Radivoja i majke Ranke, oženjenog, oca dvoje dece, radnika, Srbina, državljanina SCG, neosuđivanog, nalazi se u pritvoru po rešenju Okružnog suda u Beogradu – Veća za ratne zločine u predmetu Ki.V.br.7/05 od 03.06.2005. godine,
- 2. PETRAŠEVIĆ PERE**, iz Šida ul. Vojvođanska br. 9, rođenog 14.04.1969. godine u Osijeku, od oca Ratomira i majke Ružice rođ. Perić, oženjenog, oca jednog deteta, Srbina, državljanina SCG i Republike Hrvatske, ugostitelja, neosuđivanog, nalazi se u pritvoru po rešenju Okružnog suda u Beogradu – Veća za ratne zločine u predmetu Ki.V.br.7/05 od 03.06.2005. godine,
- 3. MEDIĆ ALEKSANDRA**, zv. «Aca», iz Šida ul. Cara Dušana br. 111, rođenog 01.01.1967. godine u Vinkovačkim Banovcima, od oca Milovana i majke Milene rođ. Mandić, Srbina, državljanina SCG, zemljoradnika, razvedenog, oca jednog deteta, osuđivanog zbog krivičnog dela nedozvoljene trgovine iz čl. 147. KZ RS, nalazi se u pritvoru po rešenju Okružnog suda u Beogradu – Veća za ratne zločine u predmetu Ki.V.br.7/05 od 03.06.2005. godine,
- 4. VUKOV ALEKSADRA**, zv. «Vuk», iz Bačke Palanke ul. 20. Oktobra 131, rođenog 17.05.1973. godine u Vinkovcima, od oca Mladena i majke Ljubice rođ. Babić, Srbina, državljanina SCG, penzionera, neosuđivanog, nalazi se u pritvoru po rešenju Okružnog suda u Beogradu – Veća za ratne zločine u predmetu Ki.V.br.7/05 od 03.06.2005. godine,
- 5. MEDIĆ BRANISLAVA**, zv. «Zekan», iz sela Stjenovci ul. Brilova br. 75 opština Šid,

rođenog 19.08.1966. godine u Vinkovačkim Banovcima, od oca Neška i majke Marija rođ. Matošević, Srbina, državljanina SCG, mehaničara, oženjenog, oca četvero dece, neosuđivanog, nalazi se u pritvoru po rešenju Okružnog suda u Beogradu – Veća za ratne zločine u predmetu Ki.V.br.7/05 od 03.06.2005. godine,

Š T O S U:

Dana 16. ili 17. jula 1995. godine, za vreme građanskog rata u tadašnjoj Republici Bosni i Hercegovini, vođenog između pripadnika oružanih snaga srpske, hrvatske i muslimanske nacionalnosti, na mestu zvanom Godinjske bare u blizini Trnova, kao pripadnici paravojne formacije pod nazivom «Škorpioni», kršeći pravila Međunarodnog prava, i to:

čl.3.st.1. tač.1.-A, IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vreme rata od 12. avgusta 1949. godine, ratifikovane od Narodne Skupštine FNRJ («Službeni list FNRJ» br.24/50) i protivno članu 4. st.2-A i članu 13., II Dopunskog protokola uz ovu konvenciju,

zajedno sa još tri pripadnika jedinice pod nadimcima «Miša Turčin», «Bobo» i «Đole Šiptar», lišili života šest zarobljenih lica muslimanske nacionalnosti, od kojih su do sada identifikovani i to:

FEJZIĆ SAFET, rođen 1978. godine, ALISPAHIĆ AZMIR, rođen 1978. godine i SALTIC SADIK, rođen 1959. godine, tako što je okr. MEDIĆ SLOBODANU, komandantu pomenute jedinice, naredeno od NN pretpostavljenog starešine iz Vojske Republike Srpske, u čijem sastavu je dejstvovala jedinica «Škorpioni», da liši života navedena lica koja su dovežena iz Srebrenice, te je on naredio okrivljenim PETRAŠEVIĆ PERI, MEDIĆ ALEKSANDRU, MEDIĆ BRANISLAVU, te MOMIĆ MILORADU i DAVIDOVIĆ SLOBODANU, prema kojima je postupak razdvojen, da u blizini borbenog položaja jedinice streljaju zarobljenike, o čemu je radio-vezom obavestio svog zamenika okr. VUKOV ALEKSANDRA, koji se nalazio na položaju, nakon čega su zarobljenici preveženi kamionom iz Trnova u pravcu položaja jedinice i na dogovorenom mestu iskranci iz vozila i ležeći licem okrenuti zemlji okruženi okrivljenima PETRAŠEVIĆ PEROM, MOMIĆ MILORADOM, DAVIDOVIĆ SLOBODANOM, MEDIĆ ALEKSANDROM i MEDIĆ BRANISLAVOM sačekali dolazak okr. VUKOV ALEKSANDRA, koji se posle izvesnog vremena pojavio u pratnji tri pripadnika jedinice, poznatih po navedenim nadimcima i koji je okr. PETRAŠEVIĆ PERI rekao gde da izvrše streljanje zarobljenika i naredio vojnicima koji su došli sa njim da u tome učestvuju, nakon čega su svi sproveli zarobljenike putem prema položaju sa koga su skrenuli u blizini spaljene vikendice Zvezdić Hasana, ispred koje su streljali četiri zarobljenika, pucajući im u leđa, te nakon što su preostala dva zarobljenika preneli leševe spaljenih iza kuće i njih streljali dok su ležali licem prema zemlji u unutrašnjosti spaljene vikendice pucajući im u leđa i u glave,

- čime su izvršili krivično delo ratnog zločina prema civilnom stanovništvu iz čl. 142. st. 1. KZ SRJ.

PREDLAŽEM

Da se pred Većem za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu zakaže i održi glavni, javni pretres na koji pozvati:

1. Tužioca za ratne zločine iz Beograda,
2. Oštećene: FEJZIĆ HANU i MUHIĆ SAFETU iz Srebrenika Novo naselje bb – Špionica – Republika Bosna i Hercegovina; ALISPAHIĆ NURU iz Tuzle – Soline Holandsko naselje i SALKIĆ OSMANA iz Vogošće – Blagavac I br. 105 – Republika Bosna i Hercegovina, te SAJKIĆ SAIDINA čija će adresa biti naknadno dostavljena, koje saslušati i u svojstvu svedoka;
3. Okrivljene: MEDIĆ SLOBODANA, PETRAŠEVIĆ PERU, MEDIĆ ALEKSANDRA, VUKOV ALEKSANDRA i MEDIĆ BRANISLAVA koje pozvati preko Uprave Okružnog zatvora u Beogradu;
4. Braniocce okrivljenih: advokate mr. ZORANA D. LEVAJCA iz Sremske Mitrovice ul. Arsenija Čarnojevića br. 10; ZORANA JEVRIĆ iz Beograda, ul. Miloša Pocerca br. 15; MIROSLAVA PERKOVIĆA iz Novog Sada ul. Jovana Đorđevića br. 8 i dr. ŽELJKA FAJRIĆA iz Šida ul. Svetog Save br. I/112;
5. Svedoke: VUČENOVIĆ BRANISLAVA iz Gložnja ul. Partizanska br. 30; GALIJAŠ IGORA iz Čelareva ul. Kudejarište br. 61; SLOBODANA STOJKOVIĆA iz Šida ul. 12. Aprila br. 19; VUJADINOVIĆ MILIVOJA iz Rumenke ul. Feješ Klare Mire br. 38; MANOJLOVIĆ SRĐANA iz Beograda ul. Bulevar AVNOJ-a br. 56/10; MILEUSNIĆ ĐURU iz Novog Sada ul. Aleksandra Nevskog br. 36; BOGATIĆ BRANISLAVA iz Kukujevaca – opština Šid ul. Cara Lazara br. 4; DIMITRIJEVIĆ PETRA iz Berkasova ul. Partizanska br. 93; OPAČIĆ ĐURU iz Šida ul. Ilije Bašičevića bb; OLUJIĆ RADOSLAVA iz Veternika ul. Ivana Senkovića br. 5; HOVAN DAMIRA iz Šida ul. Masarikova br. 38 i DELIĆ ŽELJKA iz Čuprije ul. Cara Lazara br. 116.
6. Sudskog veštaka dr. MIODRAGA BLAGOJEVIĆA – neuropsihijatra koga pozvati preko Vojno-medicinske akademije u Beogradu;
7. Da se u dokaznom postupku pročitaju izveštaj iz Kaznene evidencije za okrivljene; prepis razgovora sa VHS kasete koja se odnosi na kritični događaj; nalaz i mišljenje sudskog veštaka dr. Miodraga Blagojevića o uračunljivosti okrivljenih; dokumentacija Kantonalnog suda iz Sarajeva iz predmeta br. Kri-83/98 i to: rešenje o ekshumaciji i obdukciji tela ubijenih civila čiji su posmrtni ostaci pronađeni u vikendici vlasništvo Zvezdić Hasana u mestu Godinjske bare opština Trnovo; zapisnik o ekshumaciji i obdukciji; - izveštaj o kriminalističko-tehničkoj pretrazi lica mesta od 18.05.1999. godine; - zapisnik o sasluđanju svedoka – veštaka dr Dobrača Ilijasa od 28.09.1999. godine i veštačenje tragova vatrenog oružja od 09.08.1999. godine; **te iskazi zaštićenih svedoka Haškog tribunala koje je od njih uzeo istražni sudija Veća za ratne zločine**

Okružnog suda u Beogradu dana 07. i 08.07.2005. godine u Hagu;

8. Da se izvrši pregled audio-vizuelnih VHS kasete o predmetnom događaju i aktivnosti jedinice «Škorpioni» na teritoriji Velike Kladuše koja se naknadno prilaže; te album fotografija pripadnika jedinice «Škorpioni» koje je sačinio MUP Srbije; fotodokumentacija koja se odnosi na ekshumaciju leševa od 18.05.1999. godine i fotodokumentacija dostavljena od Tužilaštva Haškog tribunala;

9. Da se po završenom glavnom pretresu okrivljeni Medić Slobodan, Petrašević Pero, Medić Aleksandra, Vukov Aleksandra i Medić Branislav **OGLASE KRIVIM** za izvršeno krivično delo, osude na kaznu po Zakonu i obavežu na plaćanje troškova krivičnog postupka;

10. Da se shodno odredbama čl. 269. a na osnovu čl.142. st.2. tač.5. Zakonika o krivičnom postupku protiv svih okrivljenih **PRODUŽI PRITVOR**, obzirom da je za izvršeno krivično delo propisana kazna zatvora preko 10 godina, a određivanje pritvora je opravdano i zbog načina izvršenja krivičnog dela i brojnih teških posledica.

O B R A Z L O Ž E N J E

Činjenično stanje opisano u dispozitivu optužnice utvrđuje se na osnovu dokaza prikupljenih u toku istrage.

Događaji i zbivanja na području Bosne i Hercegovine, i na teritoriji bivše Jugoslavije, imali su značaj ratnog sukoba koji nema međunarodni karakter, pa su sukobljene strane kako u samim sukobima i ratnim dejstvima, tako i u postupanju prema civilima bile dužne da se pridržavaju pravila međunarodnog ratnog prava.

Naime, opunomoćenci vlada zemalja zastupljenih na Diplomatskoj konferenciji održanoj u Ženevi od 21. aprila do 12. avgusta 1949. godine u cilju izrade Konvencije o zaštiti građanskih lica za vreme rata, sporazumele su se i obavezale članom 1. na poštovanje Konvencije i obezbeđivanje njenog poštovanja u svakoj prilici.

Članom 3. Konvencije predviđeno je da je, u slučaju oružanog sukoba koji nema karakter međunarodnog sukoba i koji izbije na teritoriji jedne od visokih strana ugovornica, svaka od strana u sukobu dužna da prema licima koja ne učestvuju neposredno u neprijateljstvima, postupa u svakoj prilici čovečno, bez ikakve nepovoljne diskriminacije zasnovane na rasi, boji kože, veri ili ubeđenju, polu, rođenju ili imovnom stanju. U tom cilju zabranjeno je da se u svako doba i na svakom mestu prema građanskim licima primenjuju postupci kojima se nanose povrede životu i telesnom integritetu, naročito sve vrste ubistava, osakaćenja, svireposti i mučenja.

Radnje opisane članom 3.stav.1. tačka A., inkriminisane su i domaćim zakonodavstvom nakon Odluke Narodne Skupštine FNRJ o ratifikaciji Ženevske konvencije.

Rezultatima sprovedene istrage utvrđeno je da žrtve koje su prethodno zarobljene, potom

streljane su imale tretman «zaštićenih lica» u smislu Ženevskih konvencija i kao pripadnici jedne strane u sukobu – muslimanske, pali pod vlast druge strane u sukobu, pripadnicima srpske nacionalnosti i koji su imali obavezu da žrtvama obezbede određena prava koja im taj status pruža i da im ta prava garantuju. Međutim, okrivljeni takva prava nisu poštovali već su kršeći odredbe pomenute Konvencije ta lica streljali, a kako je to bliže opisano u dispozitivu optužnice.

Početkom 1992. godine, nakon formiranja Republike Srpske Krajine, na teritoriji Zapadnog Srema, u području gde se nalaze naftna polja, a u blizini sela Čelakovci. Radi njihove eksploatacije formirano je preduzeće Naftna industrija Republike Srpske Krajine. Kako su se ona nalazila neposredno uz granicu sa Republikom Hrvatskom, sa kojom je Republika Srpska Krajina bila u oružanom sukobu, a koja se prostirala rekom Bosut, ukazala se kao nužna potreba formiranje obezbeđenja tih polja i postrojenja koja su se na njima nalazila.

Tako je Naftna industrija Republike Srpske Krajine počela sa formiranjem jedinice za obezbeđenje koja je ubrzo dobila naziv «Škorpioni» i delovala je sve vreme do prestanka postojanja Republike Srpske Krajine.

Jedinica je u svom sastavu imala komandu, dve čete i intendantski deo, a brojno stanje se kretalo od 200 do 400 ljudi. Oružje, uniforme, opremu, plate i ostale potrebe obezbeđivala je Naftna industrija.

Sve vreme postojanja jedinice «Škorpioni» njen komandant je bio okr. Medić Slobodan. U njegovoj pratnji, kao lično obezbeđenje nalazili su se Momić Miodrag, okr. Petrašević Pero i okr. Medić Aleksandar. Okr. Vukov Aleksandar je bio komandant izviđačkog voda i zamenik komandanta jedinice. Okr. Medić Branislav je bio vozač, a Davidović Slobodan se nalazio pri štabu.

Pored osnovne delatnosti koja se sastojala u obezbeđivanju naftnih polja u Đaletovcima, jedinica «Škorpioni» nije imala nikakvih drugih aktivnosti vezanih za delovanje Vojske Republike Srpske Krajine na njenoj teritoriji.

Međutim, u periodu svog postojanja, «Škorpioni» su tri puta angažovani na teritoriji Republike Bosne i Hercegovine na kojoj je postojao oružani sukob između oružanih formacija srpske, hrvatske i muslimanske nacionalnosti.

Radilo se o borbenim aktivnostima u okolini Bihaća, Velike Kladuše i planine Treskavice. Na «terenu» kako je to u žargonu «Škorpiona» govoreno, nije išla cela jedinica, već samo jedan deo koji nije bio neophodno potreban za čuvanje naftnih polja. Svi okrivljeni su bili na napred navedenim lokacijama. Priprema dela jedinice koji je odlazio u Bosnu je bio detaljan, a o tome i o njihovom delovanju na «terenu» su sačinjavani i video zapisi. U Bosni «Škorpioni» su bili potčinjeni Vojsci Republike Srpske i bili uključeni u njihov borbeni raspored i dejstva.

U toku jula 1995. godine, jedinica «Škorpioni» odlazi na treći «terenu» na planinu

Treskavicu, gde u sadejstvu sa ostalim vojnim formacijama Vojske Republike Srpske obezbeđuje deo borbene linije u blizini Trnova.

U tom periodu, kako je to u dispozitivu optužnice navedeno, predati su im šest zarobljenih civila muslimanske nacionalnosti koji su lišeni života na opisani način.

Na osnovu ekshumacije i obdukcije pronađenih leševa, te pregledom video snimka koji se odnosi na streljanje zarobljenika rodbina poginulih je prepoznala da su tom prilikom lišeni života FEJZIĆ SAFET, koji je u momentu lišenja života imao 17 godina, ALISPAHIĆ AZMIR, koji je takođe imao 17 godina i SALTIC SADIK, koji je u julu 1995. godine imao 36 godina, dok ostala tri lica još uvek nisu identifikovana.

Na osnovu fotografija iz foto-albuma koje su sačinjene korišćenjem tog snimka u istrazi saslušani svedoci su na njima prepoznali pripadnike «Škorpiona» u liku okr. Petrašević Pere, Medić Aleksandra, Vukov Aleksandra, Medić Branislava i još tri pripadnika po nadimcima.

Ceo događaj, koji je predmet ovog krivičnog postupka snimio je svedok Stojković Slobodan koji ga je detaljno, u dva navrata, opisao.

Osim njega, postoje i drugi svedoci koji su videli šta se tom prilikom dogodilo.

Okr. Medić Slobodan i Medić Branislav, u toku istrage, brane se ćutanjem.

Okr. Medić Aleksandar i Vukov Aleksandar negiraju da su učestvovali u izvršenju krivičnog dela.

Okr. Petrašević Pera priznaje izvršenje krivičnog dela, ali se svih detalja ne može setiti zbog proteka vremena i psihičkog stresa koje je tom prilikom pretrpeo. U svojoj odbrani je naveo da im je okr. Medić Slobodan naredio da streljaju zarobljene civile koje je on vrlo nevoljno primio od pretpostavljenih iz Vojske Republike Srpske. To je na posredan način potvrdio i svedok Stojković Slobodan kada je objašnjavao šta mu je rekao komandant prilikom izdavanja naredbe za snimanje događaja.

Okr. Medić Branislav se na snimku vidi kako puca u zarobljenike.

U odnosu na okr. Medić Aleksandra svedoci tvrde da je i on učestvovao u streljanju.

Okr. Vukov Aleksandar se na snimku vidi kako prilazi grupi okrivljenih koja čuva zarobljenike koji leže na zemlji i iza koga idu još tri pripadnika jedinice «Škorpioni» dolazeći sa borbene linije. Iz transkripta razgovora, koji je skinut sa predmetne kasete, čuje se da cela grupa čeka da dođe «Vuk». Tek nakon njegovog dolaska i razgovora sa okr. Petrašević Petrom zarobljenici ustaju, te uz pratnju svih okrivljenih i vojnika koji su došli, uz propisan borbeni raspored predviđen za obezbeđenje, ali bez «Vuka», nastavljaju put prema položaju, skreću sa istog i bivaju streljani. Ako se pri tome ima u vidu da «Vuk» dolazi po «pakete» što u žargonu jedinice znači da se radi o

zarobljenicima, da sa sobom dovodi sa borbene linije još tri vojnika, da okr. Petrašević Pera i ostali iz obezbeđenja komandanta ne znaju baš najbolje gde se precizno nalazi položaj jedinice, ta da im treba neko ko tu situaciju dobro poznaje i ko zna šta treba da urade, jer je bio pozvan radio-vezom da siđe sa položaja i dođe do grupe gde su se nalazili zarobljenici, da se radi o veoma ozbiljnom, inteligentnom i vojno obučenom čoveku koji tek tako ne bi dozvolio da vojnici koje je doveo sa položaja ostanu kada je on otišao, a da pri tom, videvši zarobljenike, ne pita ni reč o čemu se radi iako je kao zamenik komandanta na borbenoj liniji i u njenoj blizini predstavljao najviši vojni autoritet, nesumnjivo ukazuje da je okr. Vukov Aleksandar znao o čemu se radi te da je rekao gde da se izvrši egzekucija i da u njoj učestvuju i vojnici koje je sa sobom poveo, a da se leševi razbacaju oko i u spaljenoj vikendici, a zatim spale i na taj način predstavi da su lišeni života pre njihovog boravka na pomenutoj lokaciji.

Ovo krivično delo okrivljeni su činili sa direktnim umišljajem, jer su bili svesni svog dela i hteli njegovo izvršenje, pošto su imali saznanja i o tome da u konkretnom slučaju krivično delo vrše prema zarobljenim civilima.

Učestvujući u zajedničkom poduhvatu, svi okrivljeni su svojim radnjama učestvovali u ostvarenju zajedničkog cilja, koji je bio nezakonit, te time direktno učestvovali u radnji izvršenja u nameri da zajednički ostvare krivično delo koje je predmet optuženja, dakle svi optuženi se imaju smatrati saizvršiocima konkretnog krivičnog dela.

Imajući u vidu napred izneto, nalazim da prikupljeni podaci koji se odnose na krivično delo i okrivljene kao izvršioce, pružaju dovoljno osnova za podizanje optužnice.

TUŽILAC ZA RATNE ZLOČINE

Vladimir Vukčević